

27. 9. 2015 14:00, Zürich

Veľmi srdečne vás vítame v drahom mene nášho Pána i všetkých, ktorí sú pripojení cez internet. Nech sú všetci vo všetkých jazykoch po celom svete požehnaní – to je naša modlitba. Radujeme sa, že stretnutie mládeže bolo medzinárodné, a ako povedal brat Miskys, bola s tým spojená skutočná harmónia a požehnanie pre všetkých mladých a ostatných zúčastnených. Dnes je v našom strede brat Ettiene Genton. Ak je to na jeho srdci, tiež môže povedať pár slov. Máme v našom strede brata Helmuta Miskysa, ktorý by mohol tiež povedať pár slov. Ak vám to leží na srdci. Je tu dnes brat Jean-Lambert? Zdvihni svoju ruku. On je ten najlepší prekladateľ z nemčiny do francúzštiny. Brat Taty z Bruselu je najlepší prekladateľ z angličtiny do francúzštiny a obaja boli so mnou na Pobreží Slonoviny, kde sme mali pramocné zhromaždenia – prišlo viac ako 7 000 ľudí, aby počuli Božie Slovo. Bolo to pramocné a uskutočnil sa aj rozhovor v televízii, ktorý trval viac ako hodinu. Mohol som naozaj slobodne povedať, čo bolo potrebné. Sme Pánovi skutočne veľmi vďační za všetky možnosti, ktoré teraz máme.

Chceme sa pozrieť späť na tie mnohé roky. V čase brata Branhama som dostal poštou každé kázanie, ktoré kázal, v takomto formáte. Na kotúči mi bolo poslané každé kázanie, ktoré brat Branham kázal. Potom prichádzali kázania na kazetách a dnes mám všetkých 1 200 kázaní tu na tomto zariadení. Takže na tomto kotúči je jedno kázanie a teraz mám všetkých 1 200 kázaní na tomto zariadení. Aj za tento pokrok sme Bohu Pánovi jednoducho vďační. Aj za to, že zvesť viac nemusí byť nesená len peši alebo tým, že osobne niekde cestujeme. Vy viete, že som všetok čas využil na cestovanie. V obežníku som písal o tom, že som len za posledných 20 rokov od januára 1993 do decembra 2013 nalietal 6 440 000 míľ. Za posledné dva roky do septembra 2015 to bolo presne 130 ciest. Jednoducho stále znovu na cestách, aby bolo nesené to drahé a sväté Slovo Pánovo a posledná zvesť bola zvestovaná až do všetkých končín sveta. Vy viete, že našou hlavnou témou je návrat Ježiša Krista, nášho Pána – vyvolanie a príprava na slávny deň Jeho návratu.

Iste očakávate, že poviem pár slov o poslednej augustovej nedeli. Len stručne zhrniem: Brat Pearry Green bol jedným z najlepších

priateľov brata Branhama a v roku 1964 sa presťahoval z Texasu do Arizony, aby tam zhromaždil veriacich, ktorí nasledovali brata Branhama a vybudoval tam zbor. Posledné kázanie v Tucsoe brat Branham kázal spolu s ním a slávil spolu večeru Pánovu. Ja som sa stretol s bratom Greenom na pohrebe brata Branhama a pozval som ho do Európy a mnohí z nás ho počuli na konci šesťdesiatych a začiatku sedemdesiatych rokov. Ležalo mi na srdci zúčastniť sa pohrebu, pretože v posledných rokoch sme mohli hovoriť len cez telefón, nemohol cestovať, pretože mal prístroj, ktorý mu pomáhal dýchať, a nemohol viac nastúpiť do lietadla. Bolo mu to veľmi ľúto a opakovane mi povedal: „Brat Frank, rád by som prišiel, ale jednoducho to nejde, nedovolia mi vstúpiť do lietadla.“ Ležalo však na mojom srdci urobiť túto pramocnú cestu do Chicaga a potom cez Texas do Arizony. V nedeľu som bol požiadaný povedať pár slov v zbore. Priamo na pohrebe však hovoril len jeden muž. Bol to pohreb, aký som ešte nikdy nezažil. Bolo prítomných asi 2 300 ľudí. Bola prenajatá najväčšia katedrála v meste so sedadlami ako na štadióne a skutočne sa jednalo stále znova len o brata Greena a ešte raz brata Greena. A ľudia stále znovu vstávali a pochvalne tleskali a opäť sa posadili – taký pohreb som ešte v živote nezažil. Ale akokoľvek to tam je... ja som zo srdca vyjadril svoju bratskú lásku, zaželel som sestru Greenovej, trom dcéram, rodine, obecenstvu a všetkým bratom a sestrám, ktorých som stretol, zo srdca Božie požehnanie – všetko ostatné musíme prenechať Bohu.

To vám však chcem povedať: Milosť, ktorú nám Boh daroval – ostať v rovnováhe pri zvestovaní a postaviť na prvé miesto Ježiša Krista, nášho Pána a Spasiteľa, Jeho urobiť hlavnou témou nášho zvestovania, je mimoriadny Boží dar v našom čase. Väčšina skutočne učinila hlavnou témou samotného brata Branhama a to, čo povedal – o siedmich hromoch a rôznych iných veciach a učinili z toho svoje učenia. A potom som naozaj musel položiť otázku: Čo na všetky tieto témy, ktoré sú tak zdôrazňované, hovorí Biblia? Čo hovorí o treťom ľahu? Nič. Čo hovorí o stanovom videní? Nič. Čo hovorí o všetkých tých témach, ktoré považujú za hlavné témy ľudia, ktorí sa odvolávajú na brata Branhama? To, čo patrilo k službe brata Branhama, sa udialo počas jeho služby a jeho služba potom skončila. Ak bol náš

brat a ešte aj iní ľudia presvedčení o tom, že brat Branham pred návratom Pána ešte povstane a dokončí svoju službu, tak to bola ich nádej. Oni dokonca vedeli, akú úlohu budú mať v stanovnej misii oni sami. Dovoľte mi ešte raz povedať: Je to neopísateľná milosť, ktorú nám Boh daroval – zvestovať Božie Slovo a všetko, čo brat Branham kázal, nechať tam, kam to patrí, a za to môžeme Bohu Pánu stále znovu ďakovať.

Minulý týždeň mi zavolať brat Hans Henrich, ktorý bol na zhromaždeniach v Rumunsku, a okrem iného povedal: „Brat Frank, ak by brat Branham mohol prísť do nášho zhromaždenia, tak by zložil klobúk a povedal: „Z Božej milosti ste správne porozumeli tomu, čo som zvestoval.“ Jednoducho pramocné a to je to, čo sa náš Pán vtedy spýtal: „*Porozumeli ste tomu všetkému?*“ [Matúš 13:51] A potom otvoril ich porozumenie pre Písmo [Lukáš 24:45].

Hovorím ešte raz: Som veľmi vďačný za to, že každé kázanie, ktoré bolo kázané, prišlo o 3 týždne do Krefeldu. A dnes môžem mať so sebou na všetkých mojich cestách všetky kázania a stále znova ich počúvať, zahľebať sa v nich a stále znova ďakovať Bohu za to, že poslal Svojho služobníka a proroka, aby nás zaviedol späť na začiatok, ako to brat Branham stále znova opakoval.

Aj to sme už počuli na úvod v súvislosti s piesňou, ktorá bola spievaná – náš Pán je skala – Skala spásy: „Skala spásy, otvor sa mi.“ Skala spásy – Matúš 16:18: „*Na tejto skale budem budovať Moju Cirkev...*“ Nie na piesku, nie! „*Na tejto skale budem budovať Moju Cirkev...*“

Predtým ako prejdeme ku krátkemu preberaniu Slova, ešte stručne o tom, čo sa práve deje – či je to v New Yorku alebo v OSN, či už je to tu alebo tam... Sledujeme správy a skutočne vidíme naplnenie Písma v každom úseku.

Tu znie hlavný nadpis: „Irán a palestínsky prezident Abbas sa vyhrážajú Izraelu totálnym zničením.“ Pokračuje to ďalej a dokonca tu stojí: „Izrael bezpochyby zničíme.“ Áno... Nie! Nie! Boh Pán v poslednom okamihu zasiahne, zničí všetky mocnosti nepriateľa a zvíťazí. Ďalej čítame, že na mierové vyjednávania ostáva už len 18 mesiacov. Všetky tieto nadpisy musíme čítať – skutočne všetko sa v našom čase deje pred našimi očami až po správu, že Rusko má

svoje tanky a svoje vojsko v Iráne. Keď to všetko počujeme a vezmeme späť do Svätého Písma, bratia a sestry, tak môžeme povedať: Pred našimi očami sa naplňa biblické proroctvo. Aj to všetko, čo sa teraz týka problémov s utečencami. Prečítam k tomu dve biblické miesta, aby ste vedeli, že to všetko bolo už dopredu predpovedané, že národy skutočne budú v pohybe a budú hučať. V prorokovi Izaiášovi 17 stojí napísané vo verši 12 a 13 [podľa nem. prekladu]:

„Beda! Počuť zhon mnohých národov, ktoré hučia ako hukot morí! A urava národov...“ nielen jedna krajina – celé krajiny sú na cestách, sú v pohybe a tu stojí: *„A urava národov, ktoré hučia ako mohutné vody vo vzbure!“* Všade je vzbura! A potom vo verši 13: *„Áno, národy dunia ako dunenie mnohých vôd. Ale Hospodin im karhavo pohrozí, a každý bude utekať ešte zďaleka a bude honený ako plevy na vrchoch pred vetrom a ako krútnava prachu pred víchrom.“*

Vy milí, čítajme k tomu Lukáša 21:25, kde náš Pán hovoril o konečnom čase [podľa nem. prekladu]:

„A budú znamenia na slnku a na mesiaci i na hviezdach, a na zemi bude panovať beznádej národov v bezradnom strachu, keď bude hučať more a vlnobitie...“

Tu máme opísaný konečný čas, ako to bude, a už vo verši 24 v Lukášovi 21 čítame o izraelskom národe:

„...budú padať ostrím meča a zajatí zavedení budú medzi všetky národy, a Jeruzalem bude šliapaný od pohanov, dokiaľ sa nenaplnia časy pohanov.“

Keď som počul o Damašku a o tom, čo Putin práve teraz koná – tak to predsa stojí už v Izaiášovi 17:1 [podľa nem. prekladu]:

„Výrok o Damašku: <Vedzte: Damašek je vylúčený z počtu miest a bude hromadou rozvalenín.>“

Všetko sa vyvíja, všetky veci si razia cestu... Nie sme na začiatku konečného času, došli sme skutočne na koniec konečného času. A keď potom myslíme obzvlášť na izraelský národ, bratia a sestry, zostáva to stále pri tom – Izrael je vyvolený Boží národ! Ešte dnes som to čítal v Nehemiášovi – Boh bol s nimi v oblačnom stĺpe vo dne a v ohnivom stĺpe v noci, ale potom stojí napísané, že sa stali neposlušnými... Ako často musíme stále znovu zdôrazňovať: Neposlušnosť je absurdnosť – s nevierou a neposlušnosťou Boh nemôže

vôbec nič začať. Koniec, tam všetko s Bohom končí. S Bohom to začína vo viere a poslušnosti. Viera a poslušnosť nás spája s Bohom.

Vidíme, že v našom čase sa skutočne všetko naplňa. Aj Ezechiel 11:17 sa naplňa pred našimi očami:

„Preto povedz: Takto hovorí Pán Hospodin: A zhromaždím vás z národov a zoberiem vás zo zemí, do ktorých ste rozptýlení, a dám vám zem Izraelovu.“

Vrátim vám zem Izraelovu – to sa stalo v našom čase. Mohli by sme čítať jedno miesto Písma za druhým až po Ezechiela 36:24:

„Lebo vás poberiem z národov a zhromaždím vás zo všetkých zemí a dovediem vás do vašej zeme.“

A to krásne je vo verši 27 [podľa nem. prekladu]:

„A dám Svojho Ducha do vášho vnútra a učiním z vás takých ľudí, ktorí chodia v Mojich ustanoveniach a Moje pokyny ostríhajú a skutočne vykonávajú.“

Takých ľudí chce Boh urobiť z nás! Ľudí, ktorí skutočne vo viere a poslušnosti kráčajú po Pánovej ceste. V Lukášovi 21 máme ešte verše 28 a 34, ktoré by sme tiež mali zdôrazniť.

„A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“

Keď sa začne diať to, čo Pán povedal o konečnom čase, o tom, čo sa bude diať pred Jeho návratom, tak keď sa to deje, keď to vidíme, tak pozdvihnime svoje hlavy, lebo vieme, že sa vaše vykúpenie blíži. Potom nasleduje podobenstvo o figovníku, ako to stojí už v Hozeášovi 9:10. Teraz však ešte prejdime k Lukášovi 21:34 [podľa nem. prekladu]:

„Dajte však pozor sami na seba, aby vaše srdcia neboli zatažené pôžitkárstvom, opilstvom a starosťami o tento život, a náhle by vás ten deň prekvapil ako pasca.“

Tu stojí napomenutie, že my, ktorí teraz veríme, musíme ostať triezvi, že v našom živote nemá byť opilstvo ani nič iného – aj o tom práve teraz píšem – o rozdiel medzi bláznivými a múdrymi pannami. A potom sa musíme jednoducho vrátiť až k Enochovi a tam stojí napísané, že Enoch putoval s Bohom, spočinulo na ňom Božie zaľúbenie, bol vzatý a nebol viac nájdený na zemi [1. Mojžišova 5:24, Židom 11:5]. Tak to musí byť s tebou a so mnou – žeby sme vo viere a v poslušnosti putovali s Bohom, žeby Božie zaľúbenie na nás mohlo

spočinúť! Ako často sme to povedali, bratia a sestry: Aj s naším milovaným Spasiteľom to tak bolo – keď bol krstený v Jordáne a vyšiel von z vody, otvorili sa nebesia a Svätý Duch zostúpil a zaznel hlas: „*Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo!*“ [Matúš 3:17] Vo vodnom krste sa priznávame my k nášmu Pánovi a v krste Duchom sa On priznáva k nám a my potrebujeme oboje! Potrebujeme oboje! Znovuzrodenie skrze Ducha a naplnenie Svätým Duchom.

Neviem, či brat Miskys chce, aby som to zmienil, ale po prvýkrát sa minulú stredu stalo niečo, čo sa mi nikdy v celom živote nestalo. V stredu večer prišli dvaja mladí muži z Holandska a vyjadrili túžbu byť pokrstení. A potom jeden z nich povedal: „*Toto je môj partner.*“ „*Toto je môj partner.*“ Čože má toto znamenať? Čože má toto znamenať? Za takých ľudí musí byť najprv modlené za oslobodenie a nie krst! Najprv pokánie, odpustenie, spasenie a oslobodenie a potom krst – keď sme našli pokoj s Bohom a sme oslobodení! Ešte stále stojí napísané, že všetci muži, ktorí ležia s mužom, ako sa leží so ženou, majú byť ranení smrťou. Tak to môžete čítať v 3. Mojžišovej [18:22, 20:13]. Nie! Pokrstení môžu byť len ľudia, ktorí skutočne prežili Božiu milosť, oslobodenie a spasenie a môžu s Bohom uzavrieť zmluvu dobrého svedomia. My neodsudzujeme, ale zvestujeme plnú spásu v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Tak to predsa stojí napísané: „*...keď vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní.*“ [Ján 8:36] – aj v prirodzenom nás Boh vedie späť do Božieho poriadku stvorenia a z milosti sme privedení späť do Božieho spásneho poriadku. A kto vyhlási, že s tým nesúhlasí, musí kráčať ďalej po vlastnej ceste.

Ďakujeme Pánovi ešte raz za milosť, že nikoho neodsudzujeme, nie, na to nemáme právo. Vy viete veľmi dobre, ako sa náš brat Branham stále znova odvolával na Lukáša 17:29-30: „*Tak iste bude aj toho dňa, ktorého sa zjaví Syn človeka...*“ – tak ako to bolo v dňoch Sodomy a Gomory. Ako som počul, v USA bola 7 dní vo väzení žena, pretože nezosobášila homosexuálny pár. Čo to má znamenať? V akom čase to žijeme? To prevrátené je predstavované ako správne a to správne ako prevrátené. Nie! Boh nám daroval milosť všetkých ľudí nechať na pokoji. Všetci môžu konať to, čo oni chcú. To, čo Boh povedal, to povedal Svojej Cirkvi, Svojmu ľudu – tebe a mne – s nami Boh uzavrel zmluvu. Sme ľud novozákonnej zmluvy a všetko, čo nám Boh chcel

povedať, to nám povedal vo Svojom Slove. Všetci ostatní môžu veriť, čo chcú, a konať, čo chcú. Nás však zasahuje Slovo: „...nie Moja vôľa, ale Tvoja nech sa stane!“ [Lukáš 22:42] Božia vôľa bola zjavená v Božom Slove, a tak z milosti sme dodržiavať Božie Slovo.

Teraz však to, čo sa týka nás, bratia a sestry. Som veľmi premožený a oboje mi robí starosti – to, čo som prežil v USA, keď som musel ešte raz zažiť všetky tie rôzne smery – žiadny človek si nedokáže predstaviť tú bolesť, keď sa ľudia odvolávajú na brata Branhama a potom prednášajú vlastné myšlienky alebo učenia. A jedno zo znamení je, že takíto bratia potom tých, ktorí ich nasledujú, viažu na seba. Ich vlastné zjavenie je pre nich také dôležité, že tvrdia, že oni [ich nasledovníci] nemôžu mať účasť na tom, keď sa Pán zjaví, jedine že veria, čo im zvestuje tento človek. Nie! My veríme tomu, čo a ako hovorí Písmo! Nie čo hovorí nejaký človek, ale to, čo nám z milosti vo Svojom Slove povedal Boh – to sme prijali a uchopili. Aj s poučením o božstve, o krste, o večeri Pánovej, o umývaní nôh, o vyvolení, predurčení, o všetkom... všetko, čo bolo zvestované – o páde do hriechu, o všetkom... všetko sme prijali a dostali od Boha zjavené a môžeme to – chcel by som povedať „taktne“ – podávať ďalej, aby ľudstvo vedelo, prečo vôbec vykúpenie muselo nastať a Pán k nám prišiel a z milosti zaplatil cenu za naše vykúpenie.

To druhé bolo práve to pramocné v zhromaždeniach v Abidjane. Boh jednoducho daroval mnoho milosti. Potom to pokračovalo do Nórska a hovorím vám, bolo to malé zhromaždenie, ale jednoducho pramocné – Boh prichádza ku svojmu právu so všetkými tými, ktorí Mu veria, ktorí Jeho zjavené Slovo v ctibázi prijímajú a uchopia – tým bude všetko zjavené tak, ako to Pán daroval nám. My sme dnes túto krištáľovo jasnú zvesť niesť ďalej bez jedného jediného odchylenia – a za to som môjmu Bohu z celého srdca vďačný. Ako napísal Pavol – som vďačný tomu, ktorý ma postavil do Svojej služby [1. Timoteovi 1:12].

Napadla mi otázka: V koho službe stál Ján Krstiteľ? V koho službe stál brat Branham? Nuž predsa nie vo vlastnej službe, ale v súlade so spásnym plánom tak, ako to Boh v spásnom pláne predurčil! A presne tak to pokračuje v našom čase, že všetci počujú Božie Slovo.

Aj za to sme veľmi vďační, aj to musí byť stále nanovo zmieňované: Dokonca aj keď som kázal v Abidjane, tak boli cez internet pripojení a počúvali ľudia v Dubaji a iných lokalitách, v arabských krajinách, v Turecku, všade... Keď kážem v Zürichu a v Čile počúvajú, tak sa radujeme a sme vďační, ale teraz dokonca i z Afriky! A ľudia môžu všade prísť a počúvať, čo bolo zvestované. Koľko to bolo? Nevieť presne, ale asi 132 krajín. V každom prípade je to pramocné – kdekoľvek je Slovo zvestované, tam sa ľudia môžu pripojiť. Dokonca aj v Sudáne sa veriaci po prvýkrát pripojili a počuli kázania. Boh volá von zo všetkých národov a jazykov.

Aj to svedectvo som minule alebo predminule spomínal: Náš brat v Lahore v Pakistane, ktorý mi hovoril: „Môj starý otec mi rozprával o Williamovi Branhamovi, bol v Bombaji na jeho zhromaždeniach. Môj starý otec..., môj starý otec...“ A skrze tohto muža, ktorého Boh mohol pramocne použiť, Boh tak veľmi požehnal, že sme vďaka nemu mali najprv 23 staníc, potom 56 a teraz máme 70 televíznych staníc. 70 staníc vysiela každú sobotu o štvrtej hodine popoludní kázanie, ktoré kázal brat Frank. 70 staníc v celom regióne Perzského zálivu až po Nový Zéland a Austráliu. Sme jednoducho vďační, že sa Boh postaral o to, aby posledná zvešť skutočne dosiahla končiny zeme.

Prejdime rýchlo ešte k tej najdôležitejšej časti, ktorá sa týka nás. To, čo sa týka Izraela, je veľmi dôležité a sme Bohu vďační. Vy viete, že môj otec ovládal jidiš a so Židmi hovoril a prijímal ich aj počas Tretej ríše. Je to jednoducho vo mne a v nás tak, že sme s Izraelom spojení, a ak Boh chce a bude ešte čas, tak uskutočníme ešte jednu cestu do Izraela – buď v apríli alebo máji budúceho roka – ak Pán pohovorie a dá milosť. Tak to skutočne musíme stále znovu povedať.

Prejdime teraz k 1. Tesaloničanom 5. Nech sú všetci po celom svete požehnaní, pretože sme našli pred Božou tvárou milosť. Milosť znamená – ako sme to už často zdôrazňovali – „...*ak som našiel milosť v Tvojich očiach, prosím, oznám mi Svoju cestu, aby som podľa toho poznal, že som našiel milosť v Tvojich očiach...*“ [2. Mojžišova 33:13 podľa nem. prekladu] Ak by nám Boh neoznámil Svoje cesty v tomto čase, tak by sme nemali žiadny dôkaz, že sme pred Ním našli milosť. Ale pretože sme u Neho milosť našli, oznámil nám Svoju cestu s Izraelom a Svoju cestu s Cirkvou a my Ho za to smieme chváliť

a vzdať česť Jeho menu. Boh je verný! Ježiš Kristus putuje ešte dnes v strede zlatých svietnikov a Jeho Slovo sa stalo svetlom na našich cestách.

V 1. Tesaloničanom 5 čítame od verša 2:

„Lebo sami dôkladne viete, že deň Pánov príde tak ako zlodej v noci.“

Vieme, že deň Pánov nastane náhle: slnko stratí svoj jas a mesiac sa obráti na krv. Ale predtým ako tento deň Pánov príde – tak predsa znie zasľúbenie, ktoré je nám všetkým vzácné: *„Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.“* [Malachiáš 4:5] Bratia a sestry, nie s fanatizmom, ale na základe Božieho Slova hovoríme: Komu je Boh teraz milostivý, ten bude rešpektovať, že sa Božie Slovo pred našimi očami napĺňa a že Boh predtým, ako príde veľký a strašný deň Pánov, poslal Svojho proroka so zvesťou, ktorá teraz predchádza druhému príchodu Krista.

Ďalej potom stojí vo verši 3:

„Lebo keď budú hovoriť: Pokoj a bezpečnosť, vtedy náhle príde na nich zahynutie ako bolesť na tehotnú ženu, a neujdú.“

Ale potom prichádza nádherný verš a ten si berieme k srdcu, pretože sa v ňom opäť nachádzame – my sa nachádzame vo verši 4:

„Ale vy, bratia, nie ste vo tme, aby vás ten deň zachvátil ako zlodej.“

Nie! Nás nemôže prekvapiť, pretože my sme poznali to, čo sa pred týmto dňom malo stať, mali sme na tom účasť, prijali sme to a zo srdca veríme tomu, čo Boh v našom čase učinil. Ja som si to zistil: Približne dvestokrát sa brat Branham so svojou službou odvolával na Malachiáša 4:5. Sú miesta, na ktoré sa odvolával 50, 70 alebo 55-krát – miesta týkajúce sa rôznych udalostí alebo jeho služby, ale približne dvestokrát sa brat Branham v súvislosti so svojou službou odvolával na zasľúbenie v prorokovi Malachiášovi, že Pán sám povedal: *„Ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.“* Z milosti sme tomu uverili a dostali to zjavené – učenia 12 apoštolov, ten prapôvodný základ, bol opäť vybudovaný a napĺňa sa: *„...vybudovaní na základe apoštolov a prorokov, kde je uholným kameňom sám Ježiš Kristus...“* [Efežanom 2:20]

Takže vy, milí bratia a sestry, aj vy všetci, ktorí ste dnes pripojení, aj vy, ktorí budete toto kázanie počuť – my nie sme v temnote, žeby nás tento deň mohol prekvapiť. Nie, prišlo svetlo v čase večera

[Zachariáš 14:7] a v tomto svetle sme si máme putovať v plnej viere, vo vďačnosti a v poslušnosti sme si nasledovať nášho Pána.

Takže milí bratia, nie ste v tme, aby vás tento deň prekvapil ako zlodej. Nie. Nie, vďaka buď Pánovi. My sme poznali čas a hodinu, zvesť a zvestovateľa a sme Bohu z celého srdca a z celej duše vďační za to, že sme si môžeme veriť tak, ako to hovorí Písmo a mať účasť na tom, čo Boh práve teraz koná.

Druhé miesto spojené s návratom Pána je 2. Petrova 3. kapitola – tu je vo verši 9 ešte raz zdôraznené:

„Neodkladá Pán váhajúc so zaslúbením, ako ho niektorí majú za takého, ktorý váha a odkladá; ale zhovieva vzhľadom na nás, pretože nechce, aby niektorí zahynuli, ale aby všetci prišli ku pokániu.“

Tí poslední sú volaní, tí poslední činia pokánie, ty poslední posväcujú svoje životy Pánovi. Sme v tento deň mimoriadne vďační aj za všetkých mladých, za všetkých, ktorí učinili svoje rozhodnutie pre Pána a posvätili svoj život Pánovi a môžu nielen spievať: *„Cele pre Ježiša, cele pre Neho, tak chceme ísť životom...“*, ale vo viere a v poslušnosti si za tým aj stáť.

Návrat nášho Pána zostáva jednoducho našou hlavnou témou: Pán neodkladá váhajúc zo zaslúbením [2. Petra 3:9]. Presaďte sa do situácie Pavla, ktorý písal, že všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení... [1. Korinťanom 15:51] Presaďte sa do situácie všetkých tých, ktorí počas posledných 2 000 rokov čakali na príchod Pána. Pozrite sa do letničného spevníka, tam je pieseň: *„Nevesta, ó, Pane, už tak dlho čaká na Tvoj príchod...“* Ako rýchlo prešlo tých 2 000 rokov, ale nevesta bola vo všetkých časových obdobiach – každému časovému obdobiu bolo dané zaslúbenie: *„Kto premôže, kto zvíťazí...“* [Zjavenie 2-3] Nech teda patríme k zástupu premožiteľov! Viera je víťazstvom, ktoré premohlo svet, a my sme si Pánu dôverovať a vedieť, že On to dobre učiní.

Keď potom hľadáme na posledných 50 rokov – bratia a sestry, čo by som vám mal povedať? Počas týchto rokov sme stále znovu počítali s návratom Pána – dokonca v sedemdesiatych rokoch – nechcem na to bližšie zachádzať... Dokonca keď ten brat z USA u nás kázal a povedal: *„Brat Branham videl kalendár, ktorý sa sám otvoril a zostal stáť na roku 1977.“* Áno. A tým chcel povedať, že rokom 1977

všetko skončí, ako to brat Branham 16-krát zmienil. On jednoducho vsadil na rok 1977 a dokonca povedal, že všetky veci, ktoré mu boli ukázané v júli 1933, sa naplnia do roku 1977. To, čo videl, sa naplnia, ale čas určuje Boh a nie nejaký človek! Zachytili ste to [v správach]? Ako predposledné videl brat Branham jazdiť auto, ktoré viac nebolo treba riadiť, ale v strede bol stôl a ľudia na ňom hrali karty alebo nejakú hru. Ešte včera som to čítal v nejakom časopise: Tam sedel nejaký muž v aute na ceste v Mníchove a to auto jazdí s ním a nie on s autom – auto jazdí s ním.

Keď sledujeme, čo všetko sa teraz deje... Ale povedzme ešte raz: Čas určuje sám Boh – Boh sám a žiadny človek!

Keď sa stala nasledujúca vec, tak to bol pre mňa mimoriadny deň a poznačil som si to do Biblie: V sobotu 18. júla 1976, v čase, keď všetci počítali s návratom Pána, som práve šiel okolo Božieho domu a tam, kde stála stará čerešňa na mojej ľavej strane, tak ako vy počujete môj hlas: „**Môj služobník, chod' na susedný pozemok a posväť mi ho! Stavaj na ňom, pretože prídu ľudia z mnohých krajín, ktorí budú potrebovať ubytovanie!**“ Od toho dňa som presne vedel, že rok 1977 príde a odíde, bez toho, aby sa stalo niečo z toho, čo oni očakávali.

Skutočne hľadáme späť na všetky tie roky, počas ktorých Boh dával pokyny a stále znova nás zachovával v rovnováhe a v Božom Slove a vôli. Preto musíme stále znovu zdôrazňovať, že Boh je jednoducho verný. Aj tých 50 rokov – predstavte si to – počas ktorých zvesť dosiahla skutočne celý svet: Kde by ste boli vy, ak by Pán prišiel už v roku 1977? Kde by sme všetci boli? Bohu buď vďaka! Bohu buď vďaka! Ešte stále je čas milosti. Nás deň Pánov nemôže prekvapiť, my sme poznali čas a hodinu, zvesť a zvestovateľa a vieme, čo sa teraz deje v kráľovstve nášho Boha. Plná viera a plná poslušnosť. A ten najväčší dar je skutočne to, že nám Pán daroval milosť všetkému správne porozumieť, správne veriť a správne zaradiť. Či sa to týka Izraela, či národov, všetkého, čo sa teraz deje... Pre nás však ostáva hlavnou vecou posledná zvesť, poslušnosť a viera, tak aby na nás z milosti mohlo spočinúť Božie zaľúbenie. Už viac žiadna vlastná cesta, žiadna vlastná vôľa – Ty sám určuj všetky veci! Žeby aj nám mohli zaznieť slová: „**Toto je môj milovaný syn, moja**

milovaná dcéra, v ktorých sa mi zaľúbilo!“ Stalo sa mi to skutočne veľkým, keď som písal niekoľko myšlienok o múdрых a bláznivých pannách – bratia a sestry, kráčajme celou cestou s naším Bohom vo viere a poslušnosti! Na začiatku bolo všetkých 10 panien, všetky počuli volanie, všetky boli prebudené zo spánku, všetky očistili svoje lampy, ale len polovica bola pripravená a vošla na svadobnú hostinu. Vnútorne ma to trhá, keď potom musím čítať vo verši 12, že Pán týmto pannám musí povedať: „*Nepoznám vás!*“ Na začiatku kapitoly – „*Hľa, ženích ide! Vyjdite mu ústrety!*“ Všetky panny sa vydali na cestu a potom tie bláznivé počujú: „*Nepoznám vás!*“

Bratia a sestry, dovoľte mi z celého srdca v mene Pánovom povedať: Berte Božiu zvesť vážne! Prijímajte vo viere vážne to, čo nám Boh vo Svojom Slove hovorí! Žeby nám bolo všetko zjavené, žeby sme držali krok a boli Božím Duchom vedení, aby nenastalo žiadne prerušenie, žeby sme presne rozumeli a smeli teraz z milosti prežiť, že nie brat Branham, ale zvesť, ktorú mu Boh daroval, predchádza druhému príchodu Krista. Prvej časti veria všetci – bláznivé aj múdre panny – všetci veria, že Boh poslal Svojho proroka atď. Ale ako je to s tou druhou časťou? Od odchodu brata Branhama domov prešlo 50 rokov... **Nech Boh daruje milosť, žeby sme prežili spásny rok! Spásny rok, v ktorom sa každý pravý veriaci vráti k svojmu Božiemu vlastníctvu!** V ktorom zaznie Božia trúba a my skutočne začujeme posledné volanie a povieme: „Pane, ďakujem Ti za to, že mi ako hlas trúby zaznela posledná zvesť a že smiem počuť a veriť.“

Už len tri verše zo Zjavenia. Vy viete, že sa nám Zjavenie stalo veľmi vzácnym a tu, v Zjavení 22:10, čítame:

„*A riekol mi: Nezapechať slov prorocstva tejto knihy, lebo čas je blízko.*“

Lebo čas je blízko! Dnes môžeme povedať: Stojí pred dverami – čas je veľmi blízko. A potom vo verši 12 čítame:

„*A hľa, prídem skoro a Moja odplata so Mnou, aby som odplatil jednému každému podľa toho, aký bude jeho skutok. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, prvý i posledný.*“

A potom Slovo adresované nám všetkým:

„*Blahoslavení, ktorí perú svoje rúcha a činia Jeho prikázania, aby mali právo k drevu života a aby vošli bránami do mesta.*“

A potom:

„A vonku budú psi a čarodejníci a smilníci a vrahovia a modlári a každý, kto má rád a činí lož.“

Teraz však príde verš, ktorý mi obzvlášť leží na srdci, verš 17 po verši 16:

„Ja, Ježiš, som poslal Svojho anjela, aby vám toto svedčil po zboroch. Ja som koreň a rod Dávidov, hviezda, jasná a ranná.“

A teraz prichádza Slovo adresované nám:

„A Duch a nevesta hovoria: Prídi! A ten, kto počuje, nech povie: Prídi! A kto žízni, nech príde, a kto chce, nech berie vodu života zadarmo.“

Zapíšme si verš 14 do nášho srdca:

„Blahoslavení, ktorí perú svoje rúcha a činia Jeho prikázania, aby mali právo k drevu života a aby vošli bránami do mesta.“

Oblečení v bielom rúchu, bez poškrvny a vrásky – tak sa stretne s Pánom. „Obmy ma v drahej Ježišovej krvi v milosťou očisťujúcom prúde...“ [pieseň] Ako stojí napísané v Izaiášovi 1: „Keby boli vaše hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh; keby boli červené ako červenec, dvakrát farbený, budú ako vlna.“ Obmytí v krvi Baránka, čisté biele rúcha nám Pán z milosti daroval. Nie tvoja ani moja spravodlivosť, ale skrze dokonané vykúpenie na kríži Golgoty. „Krv Baránka ma očisťuje, krv Baránka ma očisťuje a tvorí všetko nové“ – tak to spieva skladateľ piesní.

Povedzme to v zhrnutí: Boh daroval mnoho milosti, aby sme poznali čas a hodinu, zvesť a zvestovateľa a zostali triezvi a jasní v hlave a srdci, vyvážení vo zvestovaní zvesti v rovnováhe s Božím Slovom. Všetky národy a jazyky to počujú, a tak sa naplňa Písmo, že evanjelium o Božom kráľovstve bude ku svedectvu zvestované všetkým národom a potom príde koniec. Bratia a sestry, nepozorujete, čo znamená vyvolenie a predurčenie? Miliardy a miliardy prechádzajú pomimo. Všetci tí, ktorí majú niečo do činenia s inými obecenstvami, či už skrze príbuzných alebo známych, vedia, že odkladajú brata Branhama, odkladajú učenie o božstve, všetci ostávajú v učení trojjedinosti, v trojičnom krste, všetci ostávajú zahalení babylonským plášťom, ale Cirkev živého Boha bola z babylonského zajatia oslobodená, z milosti sme pravdu počuli, pravda nás oslobodila a smieme Pánu ďakovať, áno, budeme mu v celej večnosti ďakovať.

Aj časové udalosti môžeme usporiadať a smieme pozdvihnúť naše hlavy a vedieť, že sa naše vykúpenie priblížilo. Jemu, tomu jedinému Bohu, buď prinesená česť na všetky veky za veľký dar Jeho lásky, Jeho milosti, za Jeho Slovo, za spasenie, za všetko, čo nám z milosti daroval. Buďte požehnaní požehnaním všemohúceho Boha v Ježišovom svätom mene. Amen.

Povstaňme k modlitbe. Skloníme naše hlavy a budeme ako už často spievať chórus *Taký, aký som, tak to musí byť*.

[chórus]

Ak zo srdca veríte Božej zvesti, povedzte Amen. Amen! Nech to počujú všetci v celom svete. Na tomto mieste veríme tomu, čo Boh zasľúbil, veríme tomu, čo nám daroval, prijímame to a uchopíme a ďakujeme Pánovi za to. Dnes budeme ďakovať aj za všetko, čo Boh koná v celej Európe. Aj brat Forrestieri poslal pozdravy. Zdravíme všetkých z celého Talianska, v Ríme, v Palerme, zdravíme všetkých v mene Pánovom, všetkých, ktorí počujú, a želáme nášmu milovanému bratovi Ettiene Gentonovi, ktorý dal svoj život k dispozícii Pánovi, všetko prekladá do taliančiny a dáva k dispozícii, zo srdca Božie požehnanie.

Prosíme taktiež za brata Helmuta Miskysa, ak Boh daruje milosť, budeme v októbri po prvýkrát letieť na Azorské ostrovy. Tam sa hovorí portugalsky a boli sme guvernérom ostrova pozvaní, aby sme na jeho náklady prišli a priniesli Božie Slovo. Bratia a sestry, Boh otvára dvere, Boh otvára srdcia. Nech verný Pán mimoriadnym spôsobom požehná nášho milovaného brata Helmuta Miskysa, ktorý zaopatruje v portugalskom jazyku vo všetkých krajinách. Boh ho už požehnal a postavil ku požehnaniu. Nech sú požehnaní po celom svete všetci, ktorí majú účasť na zvestovaní, na rozdeľovaní duchovného pokrmu a Pánovi verne slúžia tak, ako je to Jemu ľúbe.

Teraz by sme sa chceli Pánovi nanovo posvätiť. Ako prvé som sa chcel spýtať: Sú v našom strede nejaké mimoriadne modlitebné priania? Aj pri mladistvých, kdekoľvek by to mohlo byť: dnes, ak počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia [Židom 3:15].

Pán nikdy nikoho neposlal preč, nikdy nepovedal: „Prídi zajtra.“ Nie, Pán na mieste zachránil, odpustil, uzdravil, oslobodil a požehnal. Aj dnes sme počuli Jeho Slovo a Jeho hlas, On je prítomný a chcel

by zachrániť, oslobodiť, uzdraviť a požehnať. V čase, keď máme hlavy sklonené v modlitbe a hľadáme spojenie s Bohom, dovoľte mi spýtať sa: Sú tu takí, za ktorých by sme sa ešte mali modliť? Boh požehnaj. Boh požehnaj. Boh požehnaj. Všade sú zdvihnuté ruky. Zo srdca ďakujeme Pánovi za Jeho prítomnosť. Učíňme to teraz. On vie, o čo prosíte, Boh pozná vašu núdzu, On to vie úplne presne.

Taktiež všetci, ktorí sú pripojení cez internet, obzvlášť v Čile, nech vám Boh požehná. Nech všade požehná.

Milovaný Pane, spoločne ti prinášame našich bratov a sestry, spoločne prichádzame pred Teba a predstupujeme pred Tvoj trón milosti. Veríme, že krv Novej zmluvy je ešte stále na tróne milosti. Milovaný Pane, zachráň, oslobod', uzdrav, požehnaj – potvrd' Svoje Slovo v našom strede, ó Bože. Verný Pane, ďakujem Ti, že môžeme mať zhromaždenia na tomto mieste, ďakujem Ti za všetkých bratov a sestry, ktorí každý mesiac prichádzajú, aby počuli Tvoje Slovo, ďakujem Ti za všetkých, ktorí sú pripojení cez internet. Ach, milovaný Pane, oni predsa nie sú pripojení len cez internet, aby počuli, oni sú spojení s tým, čo Ty v tomto čase, práve teraz, v strede Tvojho ľudu na základe Svojho Slova konáš. Oni majú účasť na vyvolaní von, na príprave, na oddelení – zo srdca Ti za to ďakujeme.

Prosím Ťa, vyhlás' Ty sám spásny rok – veľký deň zmierenia, ó, Pane, ako sa to dialo v Starom zákone, nech sa deje na konci Nového zákona – spásny rok, že by sme boli všetci privedení späť ku svojmu Božiemu vlastníctvu, z milosti prežili plné znovunapravenie, že by si mohol krstiť Duchom a ohňom, žeby si Svoje Slovo v našom strede potvrdil ako pravdu! Daruj nám všetkým milosť mať biele rúcha, byť obmytí v krvi Baránka a taktiež v kúpeli Slova – oboje si nám daroval a za oboje Ti z celého srdca ďakujeme.

Milovaný Pane, odovzdávam Ti Tvoj krvou vykúpený zástup, buď milostivý, dokonaj Ty Svoje dielo spásy v našich dňoch a daj nám na tom plnú účasť až ku Tvojmu návratu. Tebe, tomu všemohúcemu Bohu, vzdávame vďaku aj za túto bohoslužbu, ó, Pane. Vďaka, česť a chvála buď Tebe prinesená na všetky veky v Ježišovom svätom mene. Haleluja. Amen.

Môžete sa posadiť. Kto navrhne pieseň, ktorú by sme dnes mohli spievať? Číslo 7, áno, to budeme spievať zo srdca.

[pieseň a modlitby]

Milovaný Pane, spoločne Ti ešte raz z celého srdca a z celej duše ďakujeme za to, že sme neostali v temnote, ale že smieme putovať vo svetle Tvojho zjaveného Slova. Tvoje zjavené Slovo sa stalo svetlom na našich cestách.

Milovaný Pane, vo viere kladiem nárok na všetkých, ktorí teraz prijímajú Tvoje Slovo, veria v poslanie Tvojho služobníka a proroka a majú účasť na tom, čo práve teraz konáš, žeby rúcha nás všetkých boli očistené v krvi Baránka a všetci sme boli pripravení stretnúť sa s Tebou, keď ako Ženích prídeš, aby si vzal Svoju nevestu domov.

Požehnaj všetkých našich bratov, ktorí pracujú na prekladoch. Požehnaj mimoriadnym spôsobom brata Jean-Lamberta, požehnaj obzvlášť v Abidjane, požehnaj všade. Milovaný Pane, odovzdávame Ti Tvoje dielo a ďakujeme Ti za to, že všetko dobre učiníš a nádherne vykonáš a že prejdeme od viery k realite. Zo srdca veríme Tvojmu zaslúbeniu o Tvojom návrate a z celého srdca veríme tomu, že Tvojmu návratu predíde zvesť. Prosíme ešte raz, požehnaj vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach.

Naplňa sa: Duch a Nevesta hovoria: Príd! A kto to počuje, povedz: Príd! A môžu byť pripravení, aby mohli vojsť na svadobnú hostinu Baránka.

Milovaný Pane, prijmi vďaka v Ježišovom svätom mene. Haleluja! Amen.

Poznáme naspamäť chórus *Buďte pripravení postaviť sa pred Ním?*

*Buďte pripravení postaviť sa pred Ním, vidieť Jeho slávu,
čo On zaslúbil, to sa na nás stane.*

*Buďte pripravení postaviť sa pred Ním, vidieť Jeho slávu,
čo On zaslúbil, to sa na nás stane.*

Amen. Tak to je. Všetky Božie zaslúbenia sú áno a amen.

Ako už bolo povedané, myslite na nás, keď teraz v októbri pôjdeme po prvýkrát na Azorské ostrovy, aby sme zvestovali Božie Slovo.

Nočné lety mi spôsobili trochu ťažkosti, ale vďaka Pánovi, On dáva denne novú silu. Teraz každý každému podá ruku a zaželéme si Božie požehnanie. Amen.